

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404110128/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Og underligt nok, Mødrenes Følelser forplantede sig til Børnene. Det var endda ikke saa løjerligt, at Lily saa' med arrig Misundelse hen paa Dorothea, der efterhaanden blev hele Bordets Yndling og »hilste« med sin Kaffekop baade paa Herrer og Damer, men mærkelig var Dorotheas Holdning. Melitta sagde intet til hende om Fru Baltzer og hendes pyntede Barn. Dog Dorothea følte instinktmæssigt, at hendes Moder ikke syntes om disse to. Hun saa' blot et Øjeblik opmærksomt over paa dem, og saa beskæftigede hun sig ikke mere med dem, men levede uforstyrret videre i sin egen Verden.

Ogsaa dette harnede Fru Baltzer og ydmygede hende usigeligt. Hun havde gerne gjort Melitta og Barnet alt optænkeligt Ondt. Hun ønskede inderligt, at det var Kragh og ikke Flemming, som hun havde faaet i sine Kløer. Og hun sysselsatte sig nogle Øjeblikke med den fantastiske Plan at lokke Kragh til sig, skønt hun altid havde afskyet ham som Ven af Baltzer.

Men saa tænkte hun paa den kolde Høflighed, hvormed han havde modtaget hende hin

Eftermiddag i Flemmings Kontor, og troede ikke Planen gennemførlig.

Turen varede lidt over en Time og blev en uforglemmelig Pine for Fru Baltzer, et inderligt Ubchag for Melitta. Uden at have vekslet et Ord, kendte begge hinanden til Bunds, da de forlod Skibet og hurtigt søgte til hver sin Kupé. Dorothea ledsagedes af sin nu helt tilbedende Grosserer, medens Fru Baltzer med sit koldeste Blik tvang Løjtnanten til en ærbødig Afstand.
